

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VII.

Júl 2004

číslo 7

Nabúrané predstavy

V správach ma zaujal komentár, že do konca mája sa v Poľsku prihlásilo dvetisíc päťsto emigrantov. Azyl dostalo dvesto. Na Slovensku to bolo v tom istom období päť tisíc. Azyl dostal jeden. Vysvetlenie dôvodov som nepočul.

Nemyslím si, že ich treba bezbreho prijímať! Predpokladám, že dôvody na ich neprijatie sú opodstatnené! Viem, že máme čo robiť sami so sebou! Snažím sa mať rád svojich ľudí a vlast' takých akí sú...

Ale rozbehla sa fantázia a otázky do vlastných radov. Napadlo ma, či to nie je aj kvôli našej mentalite. Bojíme sa totiž iných. Asi aj celkom opodstatnene máme strach, že čo to budú za ľudia. Ten strach je v poriadku! Ale len potiaľ, pokiaľ si nevšimneme, že podobne žijeme aj bez emigrantov. Máme strach z inakosti, z toho, že by sme museli niekoho pochopiť, meniť svoje názory, preradiť „škatuľky“ nášho myslenia a vnímania sveta... spôsoby našich zvykov...že niekto nie je celkom príjemný. Ak nám niekto nezapasuje, tak ho odsunieme. Je to aj celkom prirodzené, takto sa bránime. (Na toto doplatili aj proroci v Starom Zákone, keď celé náboženstvo obety Bohu videli inak. Nestačili im spevy a vykonanie obradu, žiadali od ľudí, aby prijali myšlienky do svojho života, aby sa menili. Útočili na motívy

náboženských činov.)

Je určite prirodzené brániť si svoje videnie sveta, svoje presvedčenie, svoju rodinu a dedinu... tí iní naozaj nemusia len obohacovať, ale niekedy aj znížia úroveň. Skôr nie je prirodzené z dôvodov modernosti prijať všetko!

Ale nedá sa len brániť! To by pripomínalo veľký Čínsky múr, ktorým chceli kedysi Číňania brániť svoju vyspelú kultúru. Z dejín vieme, že nakoniec úpadok bol na ich strane! Potrebujeme aj kontakt s druhými – aj keď sú iní, aj keď nás vyrušujú z nášho pokojného sveta, aj keď nás nie vždy obohatia...

To všetko ma vedie k úvahe, čo je to kontakt s iným. Skúste si predstaviť kocku ľadu, ktorú držíte v ruke. Pokiaľ si uvedomíte, že je to iný predmet, tak jej chlad vás môže obohatiť: môže vyvolať proces skúmania, možno pocit príjemného chladu, možno pocit nepríjemný... Ale dostalo sa do nás niečo nové, iné. Ak by sme žili v presvedčení, že je to kus z nás, obohatení nebudeme. A ak sa odmietame jej dotknúť, tak je to podobné.

Vo svete – a to nie len v tom vzdialenom – žije mnoho ľudí, ktorí sú iní. Neraz sú blízko vedľa nás: sú to naše deti, manželský partner, priatelia, kolegovia... Niekedy nás hnevajú, niekedy vyrušujú, niekedy akoby sme ich nevideli... Ale nedá sa vytvoriť Čínsky múr! Ak sa uzatvoríme, prezrádzame vlastný strach a vlastný nedostatok sily byť samým sebou. Sme navzájom prepojení. Je potrebné nechať narušiť priestor svojho ja, svojej rodiny, svojej dediny... Aby sme boli bohatší! Aby sme boli zrelší! Aj keď nemusíme súhlasiť a túto „kocku ľadu v našich rukách“ nakoniec odhodíme. Odhodenie je naše právo, niekedy nutná obrana, ale nemalo by sa udiať bez snahy porozumieť.

Bez kontaktu nefunguje ani láska, ani priateľstvo, ani život. A kontakt znamená byť si vedomý samého seba, svojich kladov i nedostatkov a súčasne vnímať to iné,

čo prichádza zvonka. Utiahnúť sa len do svojho sveta znamená nakoniec stratu. Uveriť, že manželský partner, priatelia... sú presne to čo my, alebo si povedať, že nám nestoja za snahu porozumieť ich inakosti, je zavrnutie obohatenia.

Píšem tieto riadky s ohľadom na cirkev na Slovensku, ale aj na tú v našich dedinách... Vo svete je cirkev jeden z výrazných činiteľov, ktorý učí porozumeniu, solidarite. Nie je len útechou pre tých, ktorí sa trápia a úradom pre tých, ktorí niečo potrebujú. Snaží sa byť alternatívou voči mysleniu vo svete, priniesť nové veci – aj keď nie sú na prvý pohľad príjemné.

Je aj naša lokálna cirkev schopná rozlišovať, čo sme my, čo iní, čo nás obohacuje a čo ničí? Sme schopní solidarity – nie voči anonymným emigrantom – ale voči vlastným, ktorí sú iní? Čo by sme mohli urobiť, aby naše kostoly boli v tomto nádeju? Dá sa dúfať, že kresťania – teda aj my – budú príkladom snahy o porozumenie?

To sú moje otázky. Odpoveď nie je. Ale je tu túžba, aby to tak bolo. Všetkým želim schopnosť neuviaznuť v odmietaní a odsudzovaní, ale schopnosť neprestajného rastu, ktorý bude na osoh nám i iným.

Peter Cibira

Apoštolát modlitby na mesiac júl:

- **Všeobecný:** Aby všetci, ktorí sú teraz na dovolenkách, znovu objavili v Bohu svoj vnútorný súlad a otvorili sa láske k ľuďom.
- **Misijný:** Aby veriaci laici v mladých cirkvách dostávali viac pozornosti s dôrazom na dôležitosť evanjelizácie.
- **Úmysel KBS:** Za úspech Katolíckych dní v Mariazelli. Aby sa účastníci Katolíckych dní v Mariazelli naplnili silou oduševnene ohlasovať Krista aj doma.

Okamih detí

Keď dvanásťročný Dávid priniesol domov vysvedčenie so zlými známkami, povedala Mária Ernestovi: „Je najvyšší čas vyvodiť dôsledky. Dávid je inteligentný a jeho učitelia hovoria, že sa iba fláka. Musíme ho nejako prinútiť, aby sa to zmenilo, napríklad mu zakázať televíziu alebo niečo iné.“

„Miláčik, viem, že tie známky nie sú v poriadku,“ odpovedal Ernest. „Ale Dávid potrebuje vedieť, že ho máme radi. Keď ho takto potrestáme, bude si myslieť, že o neho nestojíme. Pod', porozprávame sa s ním a dohodovoríme mu – určite sa spamätá.“

Ako si viete predstaviť, Dávid sa dlho nespamätával. O štyri roky ho vyhodili zo strednej školy a odišiel do armády. Štruktúra v armáde mu pomohla dospieť, ale o koľko času a príležitostí tým prišiel! Ernest urobil bežnú chybu, keď si myslel, že tvorba určitého poriadku a nezávislosť od syna znamenajú stratu lásky. Nechcel urobiť nič, čo by ohrozilo jeho priateľstvo so synom.

Túto vec chápe zle mnoho rodičov. Boja sa, že nesúhlas, konfrontácia alebo len odlišnosť od svojich detí znamená narušenie vzťahu. A tak sa mlčky prizerajú, pokiaľ nevznikne skutočná kríza. Možno prosia, napomínajú, ale to je všetko. Pravda je však taká, že láska a svojbytnosť k sebe

patria a navzájom sa neohrozujú. Naopak, *konkrétneho človeka môžete skutočne milovať len do tej miery, do akej sa od neho dokážete oddeliť.*

Pokiaľ s človekom, ktorého milujete, súhlasíte vždy a vo všetkom, niečo dôležité nie je v poriadku. Niektorí ľudia sa boja byť vo vzťahu s druhým človekom samým sebou. Taký strach ničí lásku. Nemôžete skutočne milovať niekoho, vedľa koho nemôžete samostatne – svojbytno stať. Láska teda neznamená stratu seba, ale skôr vás oslobodzuje a posilňuje k tomu, aby ste mohli byť sami sebou.

Možno máte pocit, že keď svojmu dieťaťu poviete pravdu, láska sa medzi vami stratí. Možno si myslíte, že keď máte k nemu blízky vzťah, nemôžete byť úprimný. Možno si myslíte, že keď máte niekoho radi, nesmiete byť nároční a nesmiete vyvodzovať dôsledky a pravidlá. Pokiaľ to prežívate takto, začnite pracovať na tom, aby ste sa stali otvorenými a úprimnými pred Bohom i blízkymi. Začnite pracovať na sebe, na svojom strachu. Dobrých ľudí to pritiahne bližšie k vám a o to viac vás budú milovať. Tí zlí pravdepodobne proste odídu. Láska a pravda sú priatelia.

Spracované podľa knihy: Dr. H. Cloud, Dr. J. Townsend: *Děti a hranice, Návrat domu, Praha 2003*

Vôňa leta

Prichádzajúce letné obdobie sa nám pripomína rozmanitými vôňami. Stromy už odkvitli, rastie budúca úroda. Nevtieravou, trpkastou vôňou sa pripomína vlčí mak, prenikavejšie voňajú kamilky - harmanček. Pre mňa je vôňou začínajúceho leta rozkvitnutá lipa. Pod ňou sme sa ako deti hrávali, čakajúc na večernú pobožnosť, pod ňou snívajú svoje večné sny naši najbližší, starí rodičia. S vôňou lipy sa mi spája malá, milá príhoda z dávnejšej minulosti.

Do našej obce prišla skupinka starších ľudí pripomenúť si narodenie svojho spolužiaka, navštíviť rodisko Františka Hečku. Pochádzali z rôznych kútov Slovenska, pohybovali sa ťažko, mnohí pomocou paličky. Prechádzka obcou a zvlášť Vlčindola - doliny-nepripadala do úvahy. Privítali sme ich na námestíčku, z románu Červené víno známom ako Zelená misa. Bolo teplé popoludnie, ponúkli sme im občerstvenie. Jeden z nich poďakoval za všetkých slovami - ďakujeme, nerobte si starosti. Ak Vás to neobťažuje, zaveďte nás do kostola, tam sa osviežime.

Bolo práve po prvom sv. prijímaní, kostol bol pekne vyzdobený. Privítal ich ticho, majestátne. Všetci sa usadili, sklonili hlavy v modlitbe. Neskôr so záujmom prezerali výzdobu, sochy, obrazy. Po prehliadke, občerstvení na tele i na duši, vychádzali pomaly z chrámu. Pokým vyšiel posledný, vyšla som za nimi. Našla som celú skupinku stáť pod rozkvitnutou lipou. Vtom si jedna pani odtrhla vetvičku lipy a vložila do tašky. Za ňou to urobili ďalší a ďalší. Na nemú otázku mi odpovedala - vždy, keď ucítim vôňu lipy, môže to byť aj šálka lipového čaju, spomeniem si na vás, na túto chvíľu, na tichý pokoj dediny, z ktorej pochádzajú milí a srdeční ľudia.

Vždy si na onú pani spomeniem v čase kvitnutia lipy, možno ešte žije, možno už nie. Ale verím, že si na našu obec spomenula pri šálke lipového čaju. Keď budete kráčať chodníčkom pod lipami na svätú pobožnosť, spomaľte a nadýchajte sa ich vône. Spomeňte si na jej slová: - tu musia žiť len dobrí ľudia! Spomeňte si aj na tých, ktorí našu obec preslávili nielen svojím dielom, ale hlavne svojou skromnosťou, srdečnosťou, svojim životom.

A.O.

Opätovné poďakovanie

Čo je pekné, vychováva. V kaplnke v Ružovej Doline sa stretávame len dva krát do roka. A predsa sa tam môžete stretnúť s novými vyšívanými plachtami. Sú podobné ako bo farskom kostole a ich autorky sú tie isté. Je to pani Kirinovičová a Zigová. Chceme sa poďakovať v mene všetkých, ktorí sa pohľadom na ne potešia a tiež v mene jezuitov, ktorým kaplnka patrí. Nech naplnia harmóniou aj ľudí, ktorí prídu po nás a budú pozerať na toto dielo! A autorkám nech to odplatí Pán Boh radosťou a pokojom.

-PC-

Všetky cesty vedú do Ríma - Farská púť do Večného mesta

Hneď na začiatku mojej reportáže sa vám chcem všetkým úprimne priznať, že keď som prijímal ponuku na písanie tohto článku, vôbec som netušil, akým veľkým problémom môže byť vtesnať zážitky troch programom plne nabitých dní na štyri limitované strany formátu A4. Čo napísať, alebo čo naopak vynechať? Čo stojí za zmienku, a čo naopak nie? Nuž začnem teda pekne poporiadku.

Celý príbeh sa začína v jednu májovú nedeľu, kedy pán farár v oznamoch pozval farníkov na účasť v pripravovanej farskej púti do Ríma. Priznám sa, dlho som neváhal, návšteva Večného mesta bola už dlho mojou srdcovou záležitosťou. Po takmer mesiaci priprav, vybavovaní formalít a stretnutí, nastal konečne dlho očakávaný deň D, piatok 11. júna 2004, deň nášho odchodu. Priestranný klimatizovaný autobus vyzdvihol účastníkov púte v Košolnej, Suchej, Zvončine, a napokon aj v Trnave, odkiaľ sme cez Senec vyrazili do Bratislavy. Na územie Rakúskej republiky sme vstúpili hraničným prechodom Petržalka-Berg,

širokým oblúkom sa vyhlí Viedni a pomaly napredovali smerom na juh do Talianska. Po prekročení rakúskej hranice, mnohých upútalo pre tento kraj charakteristický les vysokých veterných elektrární a rozsiahle, výborne udržiavané vinohrady, vysadené na nevysokých kopcoch, ktoré vyvolávali pocit, že sa ešte stále

nachádzame na území Slovenska, niekde pri Smoleniciach, Orešanoch, alebo Modre. To sa však už pomaly zvečerievalo, po západe slnka nastal čas na večernú modlitbu a modlitbu svätého ruženca. Prvý deň cesty sme napokon ukončili spevom náboženských a ľudových piesní doprevádzaných harmonikárom Jarkom Babišom. Okolo dvadsiatej štvrtej hodiny sme hraničným prechodom Tarvisio vstúpili na územie Talianskej republiky, o druhej hodine v noci dosiahli Benátky, a konečne okolo poludnia Rím - cieľ našej cesty. Po ubytovaní a krátkej prestávke nastal čas na prvú prehliadku mesta.

Dnes boli na programe bazilika sv. Pavla za hradbami, sv. Jána v Lateráne a napokon Bazilika Santa Maria Maggiore (Panny Márie Snežnej). K bazilike sv. Pavla za hradbami sme sa presunuli metrom, pretože pre autobusy je vstup do centra mesta zakázaný. Pred bazilikou nás čakal náš sprievodca Michal. Po vstupe do priestranej päťlodovej baziliky, vystavanej na mieste hrobu svätého apoštola Pavla, upriamil našu pozornosť na krásne byzantské mozaiky v apside a na víťaznom oblúku, okázalý bielo zlatý strop v renesančnom duchu a dlhú sériu okrúhlych medailónov s portrétmi pápežov všetkých čias, počnúc svätým apoštolom Petrom a končiac Jánom Pavlom II, zdobiacich hlavnú a bočné lode. Samotné relikvie Apoštola národov sú uložené v mramorovej schránke pod veľkolepým gotickým

baldachýnom. Štvorhranný portikus (nádvorie) pozostávajúci zo 150 stĺpov zdobí prísna socha sv. Pavla. Z Baziliky sv. Pavla za hradbami sme sa autobusom MHD presunuli na Námestie sv. Jána v Lateráne. Laterán slúžil ako pápežská rezidencia až do roku 1309, kedy sa pápeži presťahovali z Ríma do Avignonu. (dnešné Francúzsko). Oproti Lateránskej bazilike stojí budova Svätých schodov, ktorú sme navštívili ako prví. Tradícia hovorí, že sú to schody, po ktorých kráčal Ježiš v Pilátovom dome. Sväté schody dala do Ríma premiestniť svätá Helena, matka cisára Konštantína. Po dvadsiatich ôsmych schodoch nábožní veriaci vystupujú výlučne kľáčačky. Po prehliadke svätých schodov nastal čas na návštevu samotnej Lateránskej baziliky. Už na prvý pohľad zaujme impozantnou travertínovou fasádou. Balustrádu zdobí pätnásť sôch v nadživotnej veľkosti, zobrazujúcich Krista, Jána Krstiteľa a učiteľov Cirkvi. Baziliku, ktorá zaujala najmä gigantickými sochami dvanástich apoštolov, umiestnených po bokoch hlavnej lode,

nádherným tabernákulom (bohostánkom), ktoré korunujú dva vzácne strieborné relikviáre, s ostatkami relikvií hláv sv. apoštolov Petra a Pavla, a pozlátaným stropom, sme baziliku opustili bočným vchodom. Tu sa oproti bočnej fasáde baziliky vypína takmer 3500 rokov starý Lateránsky obelisk. Z Egypta bol do Ríma prevezený vo štvrtom storočí a je zo všetkých trinástich egyptských obeliskov najstarší a najvyšší. Ako poslednú z troch rímskych bazilik sme navštívili Baziliku Panny Márie Snežnej. Trojloďový interiér baziliky ponúka čarokrásne divadlo nádhery a veľkoleposti. Celkom vpredu stojí majestátny zlatom zdobený baldachýn, nesúci štvoricou stĺpov. Zlato použité na výzdobu stropu, patrilo medzi prvé zlato dovezené z Ameriky. Pod baldachýnom sú za kovovú mriežku v striebornej schránke uložené slávne relikvie Betlehenských jaslíčiek, do ktorých bol po svojom narodení uložený malý Ježiško. Oproti jaslíčkam upútala mramorová socha modliaceho sa pápeža Pia IX, v nadživotnej veľkosti. Bazilika Santa Maria Maggiore je mimoriadne významná aj z hľadiska našich národných dejín. Práve v tejto rímskej bazilike položil na hlavný oltár pápež Hadrián II, na Vianoce roku 867, preklady bohoslužobných kníh do staroslovienčiny, jazyka našich veľkomoravských prapredkov.

Martin Bobok
(pokračovanie v budúcich číslach)

Výlet na VEĽKÚ HOMOLU

Bola sobota 29. mája - pár dní pred Medzinárodným dňom detí. Každý rok nám deťom na tento deň niečo z obecného úradu vymyslia. Tento rok to bola túra na turistickú rozhľadňu na vrchu Veľká homoľa v Malých Karpatoch pri meste Modra a Pezinok. Okolo 8.00 hod. ráno sme sa mali stretnúť pri Jednote. Zišlo sa tam veľa detí. Nasadli sme do autobusu a celú cestu sme spievali. Z Modry sme vyrazili po „Štúrovom chodníku.“ Cesta bola dlhá, stále sme išli do kopca. Trvala nám viac ako 2 hodiny. Ale zato sme videli krásu našich Malých Karpát a z rozhľadne výhľad na celé okolie. Potom sme si už len posadali a opekali. Museli sme si oddýchnuť po namáhavej túre. Na výlete by nemala chýbať ani zmrzlina, a tak sme sa zastavili v Častej. Odtiaľ sme už museli ísť domov, pretože každý z nás mal ešte povinnosti. Na spiatocnej ceste sme si v autobuse spievali a zhovárali sa o tom, čo sme pekne videli a zažili.

Mária Purgyiová

Púť do Ríma a Vatikánu

Všetci účastníci farskej púte do Ríma a Vatikánu (11.-15.jún 2004) vyjadrujeme vrelú vďaku dôstojnému p. farárovi P. Cibirovi, že nám ju sprostredkoval a umožnil nám navštíviť túto nezabudnuteľnú duchovnú cestu, ktorá nás obohatila na celý život. Jeho osobná prítomnosť umocnila naše zážitky.

Po ranných a večerných modlitbách, pri ktorých sme sa modlili za svojich blízkych, za farníkov, za zosnulých, sa niesli autobusom slovenské pútnické piesne za doprovodu harmoniky Jarka Babiša, ktoré potom vystriedali slovenské ľudové piesne a dobrá pohoda vládla celou trasou. Odborný výklad nám poskytoval majiteľ cestovnej agentúry „EMIRA“ p. Paed. Dr. Michal Holovič, ktorý nám zabezpečil v Ríme odborného sprievodcu, Slováka žijúceho v Ríme Juraja Michaela Bohuša. Ten nás sprevádzal rutinovaným výkladom významných miest, ktoré sú späté s históriou i súčasťou Ríma. Navštívili a videli sme množstvo pamätihodností, napr. baziliky: sv. Pavla, Lateránsku, Santa Maria Maggiore, sv.

Petra s námestím i Vatikánske múzeum so Sixtínskou kaplnkou, pamätihodnosti starého Ríma, napr. Konštantínov víťazný oblúk, Koloseum, Panteon - najstaršia rímska stavba, Sv. schody, Anejlský hrad, námestia s fontánami, obeliskami a iné. V prvý večer sme sa zúčastnili talianskej sv. omše, ktorú slúžil biskup a spolucelebroval náš dôstojný p. farár. V nedeľu a v pondelok sme sa zúčastnili sv. omši „pod holým nebom“ pri našich ubytovniach, ktoré slúžil náš dôstojný p. farár. Okrem plánovaných akcií nám Pán Boh doprial aj účasť na neplánovaných akciách, napr. požehnanie Sv. Otca v nedeľu na poludnie na námestí sv. Petra, požehnanie sviatosťou oltárnou pri procesii Božieho tela, náhodné stretnutie s kardinálom Tomkom na námestí sv. Petra.

Pre mnohých z nás sa stala táto púť uskutočneným dávnym snom. Priniesli sme si veľa duchovných zážitkov, ale priniesli sme si hlavne pokoj a lásku na duši, ktoré chceme odzdať všetkým.

účastníci púte

Desať prázdninových príkazov:

1. Rozlúč sa s rodičmi, ale nie s Bohom.
2. Nezabudni plecniak, ale ani modlitebnú knižku
3. Zober si dobrú obuv, aby si mohol prísť každú nedeľu do kostola
4. Chodiac po lesoch a dolinách nestráť cestu k Pánu Bohu
5. Riad sa kompasom, ale i modlitbou a nezablúdiš.
6. Dbaj na žalúdok, ale i na dušu, aby neboli hladné
7. Nos slnečné okuliare tak, aby nezatienili Boha
8. Nemaj smeti v plecniaku, ale ani v duši
9. Nehreš, radšej sa usmievaj
10. Vráť sa z prázdnin domov lepší a zdravší

Činnosť spoločenských, športových a kultúrnych organizácií v Suchej nad Parnou za r. 2003 (dokončenie z minulého čísla)

Spolok vinohradníkov a vinárov

Predmetom činnosti spolku pri naplňaní cieľov je najmä:

- organizovanie odborných seminárov, prednášok a kurzov na témy vinohradníctva, vinárstva a poradenstva pri činnosti členov,
- praktické zaškoľovanie členov vo vinohradníckych technikách a vinárskych technológiách,
- organizovanie tematických zájazdov na miestne a medzinárodné výstavy vinohradníckej a vinárskej techniky, vín a návštev známych vinohradníckych regiónov,
- organizovanie degustácií vín vlastných členov,
- výmena skúseností členov,
- nadväzovanie kontaktov s inými partnerskými združeniami vinohradníkov a vinárov, resp. inými združeniami podnikateľov na úrovni obci Suchá nad Parnou a najbližšieho okolia,
- spolupráca so zástupcami miestnej samosprávy
- pripomienkovanie miestnych a republikových zákonov, nariadení a opatrení týkajúcich sa vinohradníctva a vinárstva

Vo februári 2003 bola členská schôdza spolku v KD Suchá nad Parnou, kde hlavným bodom bola prednáška na tému: Rez viniča podľa odrôd a prvá chemická ochrana. Veľmi hodnotnú prednášku na uvedenú tému predniesol Ing. Karol Braniš, vinohradník a vinár z D.Orešian. Pri tejto príležitosti sa uskutočnila degustácia vlastných vín členov spolku. Hodnotených bolo 30 vzoriek vína a možno konštatovať, že vína boli hodnotené ako dobré a veľmi dobré.

Veľmi dobre pripravenou a najúspešnejšou akciou bola vykonaná exkurzia do blízkej vinohradníckej oblasti v susednom Rakúsku u pestovateľa a vinára p. Johana Brandla pri obci Edelstal. Videli sme, ako veľmi zaostávame vo vinohradníckej výrobe. P. Brandl sa nám snažil vysvetliť postupy pri pestovaní viniča. Mohli sme vidieť na akej úrovni sú vinice u nich. Exkurzia sa zúčastnilo 29 osôb z toho len 17 členov spolku.

K 31.12.2003 eviduje spolok 32 členov.

Jednota dôchodcov Slovenska

JDS je občianske združenie ľudí staršieho veku - dôchodcov bez rozdielu národnosti, politickej príslušnosti, náboženstva a sociálneho pôvodu. JDS pomáha pri príprave na život a prácu v dôchodkovom veku, chráni práva a oprávnené požiadavky dôchodcov na spravodlivé a dôstojné dôchodkové zabezpečenie, zdravotnú a sociálnu starostlivosť. Podieľa sa na organizovaní zdravotnej, kúpeľnej a rekreačnej starostlivosti dôchodcov. Pomáha vytvárať možnosti sebarealizácie v oblasti vzdelávania (UTV a p.) a v rozvíjaní kultúrno- spoločenských aktivít v rôznych formách.

V týchto intenciách pracuje naša organizácia už deviaty rok od svojho založenia. 23. júla 2003 Okresná organizácia JDS pripravila tretí turistický zraz na Jahodníku. V rámci okresu sa tohoto vydareného podujatia z 13 organizácií JDS zúčastnilo z našej organizácie 38 členov. 4. septembra 2003 výbor našej organizácie zorganizoval kultúrno-poznávací zájazd

do B. Štiavnice a Sklených Teplíc, na ktorom sa zúčastnilo 42 našich členov.

11. októbra 2003 v KD Suchá nad Parnou v spolupráci s Okresnou organizáciou JDS Trnava, ZO JDS v Suchej nad Parnou a Obecným úradom Suchá nad Parnou sme zorganizovali významnú kultúrno-spoločenskú udalosť - III. okresnú prehliadku speváckych zborov a skupín seniorov, na ktorej účinkovali zbory zo Suchej, Cífera, Břeclav-Poštorná, Senec, Křižovany, J. Bohunice, Hrnčiarovíc.

V minulom roku dostala naša organizácia 12 poukazov na rekreáciu od OO JDS s možnosťou štátnej dotácie. V rámci našej činnosti posielame našim členom blahoželaní k ich okrúhlym jubileám. Naša organizácia má 170 členov plnoplatiacich, 10 členov evidujeme ako príspevkových. V min. roku sme mali 2 členské schôdze. Výročná - spojená s fašiangovou veselnicou a občerstvením Slávnostná - k Mesiacu úcty k starším v rámci III. prehliadky spev. zborov.

Výbor JDS ZO v Suchej nad Parnou sa zišiel počas roka na 8 schôdzach.

Dobrovoľný hasičský zbor

V r. 2003 sme začali našu činnosť účasťou na inštruktážno-metodickom zamestnaní (IMZ), ktoré sa uskutočnilo v Košolnej, kde boli v rámci okresu hodnotené práce DHZ. 31.5.2003 sa naše požiarne družstvo zúčastnilo na Memoriáli Jána Bartoša v Košolnej.

21.6.2003 sa uskutočnila preverka pripravenosti DHZ obce Boleráz, na ktorej družstvo mužov Suchej n/Parnou obsadilo 7 miesto a družstvo dorastu 3 miesto.

V mesiaci júli sme sa zúčastnili súťaže o pohár starostu obce Smolenice s medzinárodnou účasťou. V septembri r. 2003 sa družstvo mužov, dorastu a dievčat zúčastnilo súťaže o pohár starostu obce Dlhá. Dievčatá získali 1. miesto, družstvo dorastu 2. miesto a družstvo mužov, žiaľ, bolo v súťaži diskvalifikované. V rámci našej činnosti sme v lete vo veľkých suchách polievali priestranstvo pri kostole, námestí a Obecnom úrade. Obecný úrad v rámci našej dotácie zakúpil cvičné uniformy pre družstvo dorastencov, pre starších členov sa zakúpili vychádzkové uniformy a pre dievčatá výstroj pre súťaže. Ostatné prostriedky boli použité na doplnenie hasičskej výstroje - hadice, náhradné súčiastky, benzín a pod. V októbri min. roka sme sa zúčastnili taktického cvičenia, ktoré sa uskutočnilo v Dlhej a v Suchej nad Parnou sme zorganizovali IMZ, ktorého sa zúčastnili všetky mužstvá nášho okresu. V rámci okresu v hodnotení okrskov sa Suchá nad Parnou (okrskov tvoria: Suchá, Košolná, D. Orešany, H. Orešany, Dlhá, Borová) umiestnila na 1.mieste a v rámci obcí sa obec Suchá umiestnila v rámci okresu na 10.mieste. Momentálne DHZ v Suchej sa skladá z 3 mužstiev, t.j. dievčenské, dorastenecké a družstvo mužov, v ktorých je organizovaných 50 členov.

V rámci obecných dotácií bola dotácia poskytnutá aj **Klubu chovateľov vodnej hydiny**, ktorý svoju činnosť pre potreby obce nezhodnotil a **Poľovnícke združenie Zelený háj** v r. 2003 nepožiadalo obec o dotáciu na činnosť, zhodnotenie sme od nich nepožadovali.

Ludovít Š t e f á n e k,
starosta obce

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na júl

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Počas dovolenky súrne prípady (zaopatrovanie, pohreby) bude zastupovať vdp. v Dolných Orešanoch

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. júla – 1. piatok v mesiaci,

Suchá 18.00

3. júla – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

4. júla – 14. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30; Košolná 9.00

Suchá 10.30 sv. omša v Ružovej doline

11. júla – 11. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

18. júla – 12. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

25. júla - 13. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 9.00;

Zvončín 10.30 - slávnosť patrónov kostola. hodv

jún v našej farnosti

Zosnulí:

+ 26. 5., Ľubomír Semeš, Suchá, 54.r.

+ 29. 5., Ján Minarovič, Suchá, 53.r.

+ 31. 5., Mária Kulichová, Košolná, 79.r.

+ 10. 6., Gracia Lukačovičová, Košolná, 65.r.

+ 10. 6., Jaroslav Belica, Košolná, 37.r.

+ 10. 6., Timotej Rovenský, Suchá, 7 mesiacov.

+ 18. 6., Helena Vančíková, Košolná, 90.r.

Sviatosť manželstva uzavreli:

5. 6., Patrik Macho a Dagmar Hřčková

5. 6., Martin Zachar a Lenka Nádašská

Pokrstení:

*20. 4.2004, Simona Dobrotková, Suchá

*28. 4.2004, Tereza Kabátová, Suchá

* 4. 4.2004, Mária Branišová, Zvončín

*10.12.1979, Ivana Černá, Trnava

JÚL 2004

Cezročné obdobie

Št 1 Teobald

Pi 2 Návšteva Panny Márie

So 3 Tomáš, apoštol

Ne 4 14. Nedeľa v Cezročnom období

Po 5 Cyril a Metod, slovanskí vierozvestovia

Ut 6 Mária Goretti, panna, mučenica

Št 7 Anton Mária Zaccaria, kňaz

Št 8 Ivan

Pi 9 Drahoslav

So 10 Amália

Ne 11 15. Nedeľa v Cezročnom období

Po 12 Nina

Ut 13 Henrich

Št 14 Kamil z Lellis, kňaz

Št 15 Bonaventúra, biskup, učiteľ Cirkvi

Pi 16 Karmelská Panna Mária

So 17 Andrej - Svorad a Benedikt, pustovníci

Ne 18 16. Nedeľa v Cezročnom období

Po 19 Dušana

Ut 20 Eliáš

Št 21 Vavrinec z Brindisi, kňaz, učiteľ Cirkvi

Št 22 Mária Magdaléna

Pi 23 Brigita, rehoľníčka, spolupatrónka Európy

So 24 Kristína, mučeníčka

Ne 25 17. Nedeľa v Cezročnom období

Po 26 Joachim a Anna, rodičia Panny Márie

Ut 27 Gorazd a spoločníci

Št 28 Nazarius

Št 29 Marta

Pi 30 Peter Chryzológ, biskup, učiteľ Cirkvi

So 31 Ignác z Loyoly, kňaz

Výročia,

významné cirkevné akcie

11.7. biskupská vysviacka Mons. Andrej Imrich, pomocný biskup (1992), Spiš

17.7. sviatok blahorečeného mučeníka biskupa Pavla Petra Gojdiča

20.7. biskupská vysviacka Mons. Jozef Zlatňanský, sekretár Interdikasteriálnej komisie pre Cirkev vo východnej Európe (1997), Rím

26.7. biskupská vysviacka Mons. Štefan Vrablec, pomocný biskup (1998), Bratislava - Trnava

27.7. biskupská vysviacka Mons. František Rábek, vojenský ordinár (1991)

27.7. biskupská vysviacka Mons. Štefan Sečka, pomocný biskup (2002), Spiš

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok